

ZAVOD ZA IZOBRAŽEVANJE IN KULTURO ČRНОМЕЛЈ

21. srečanje mladih pesnikov in deklamatorjev
Vinica, 10. junij 2011

ZBIRKA PESMI
NAJBOLJŠIH OSNOVNOŠOLSKIH
IN SREDNJEŠOLSKIH
PESNIKOV V LETU 2011

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-194
7.079:821.163.6-93

SREČANJE mladih pesnikov in deklamatorjev (21 ; 2011 ; Vinica)
Zbirka pesmi najboljših osnovnošolskih in srednješolskih
pesnikov v letu 2011 / Župančičeva frulica [tudi] 21. srečanje
mladih pesnikov in deklamatorjev, Vinica, 10. junij 2011 ; [zbral
in uredil Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj]. - Črnomelj :
Zavod za izobraževanje in kulturo, 2011

ISBN 978-961-92273-8-1

1. Gl. stv. nasl.

256332032

KAZALO

Uvodnik	5
O 21. Župančičevi frulici	7
Kategorija: Najboljši osnovnošolski pesniki	9
Teja Gerjovič (OŠ Franca Rozmana - Staneta Maribor) - Dobitnica Župančičeve frulice 2011 za najboljšega osnovnošolskega pesnika	11
Nov pogled na svet	11
Pesem se rojeva	12
Napis na steni	13
Petra Bajec (OŠ Center Novo mesto)	15
Ničnost	15
Jaka Dernovšek (OŠ Pirniče)	17
Življenje je sovraštvo, večen boj...	17
Lara Iglič (OŠ Rodica)	20
Življenje	20
Melanie Lorenčič (OŠ Jožeta Pučnika Črešnjevec)	22
Bilo bi že kičasto	22
Kategorija: Najboljši srednješolski pesniki	25
Aleksandra Panić (Gimnazija Velenje) - Dobitnica Župančičeve frulice 2011 za najboljšega srednješolskega pesnika	27
He Walks in Beauty	27
Nocoj se mi zdi škoda zaspati	29
Al fresco	30
Nina Bizjak (ŠC Slovenj Gradec)	32
tvoj obraz bo ostal nekje	32
Začne se z	33
Aljaž Božičko (ŠC Rogaška Slatina / Gimnazija)	35
Krog in kvadrat	35

Jernej Kastelic (Gimnazija Bežigrad)	37
Pojutrišnjem, pojutrišnjem	37
Obstajajo najlažje in najtežje stvari	38
Aljaž Levstek (SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica)	39
Portret neke ženske (III. poglavje pesmi)	39
Najboljši pesnici 48. Goranovega proljeća	41
Martina Čavlović (OŠ Ivan Lacković Croata Kalinovac)	43
Bosut	43
Ana Perić (XVIII. gimnazija Zagreb)	44
trideset dvojka	44

Župančičeva frulica – uvodnik

Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj (ZIK) je leta 1991 pričel s projektom Srečanje recitatorjev osnovnih in malih šol Bele krajine, s katerim je želel spodbujati govorno ustvarjalnost mladih in njihove veščine javnega nastopanja. Pobudnik in idejni nosilec projekta je bil Ivan Žunič, takratni vodja oddelka za kulturo na Občini Črnomelj. Sčasoma je prireditev prerasla svoje ime, saj so mladi pričeli pisati svoje pesmi, zgodbe in pravljice. Preizkusili so se tudi v dramatizacijah in lutkovnih uprizoritvah. Ugotovili smo, da je dragoceno ukvarjanje s slovensko besedo v zgodnji mladosti, ko otrokom res lahko vzbudimo veselje in ljubezen do pisane ter govorjene besede.

Velika pridobitev za projekt je bila povezava s sorodno prireditvijo na Hrvaškem, Goranovim proljećem, s katero uspešno sodelujemo od leta 2001. Gre za ugledno manifestacijo, ki ima 47-letno tradicijo, in združuje mlade pesnike z že znanimi in uveljavljenimi ustvarjalci.

Župančičeve srečanje mladih pesnikov in recitatorjev je v letu 2002 še zadnjič povabilo k sodelovanju male šolarje. Osnovno vodilo projekta se sicer ni spremenilo, smo pa dali večji poudarek lastni ustvarjalnosti mladih in širitvi na celo Slovenijo.

V letu 2003 se je ZIK-ov projekt preimenoval v Župančičeve frulico, z novo celostno podobo, kar je prineslo tudi nekaj vsebinskih izboljšav. K sodelovanju smo pritegnili avtorje, pesnike in pisatelje, katerih dela so mladi prebirali, o njih razmišljali in jih na svoj način prezentirali na zaključni prireditvi, vsako leto okoli 11. junija v Vinici. S tem smo želeli prispevati k razvoju ustvarjalnosti mladih v Sloveniji in aktivnemu odnosu do prebranega.

Župančičeve frulico vsa leta spremljajo prizadevanja organizatorja, da v projekt aktivno vključuje ob mladih pesnikih in deklamatorjih tudi njihove mentorje, šole, iz katerih prihajajo, in

strokovnjake, ki sodelujejo kot člani strokovne komisije. Sodelovanje in zmaga na Župančičevi frulici pomeni strokovno priznanje predvsem mlademu pesniku ali deklamatorju, zagotovo pa tudi mentorju, ki strokovno vodi mlado osebo na njeni poti ustvarjanja in osebnega izražanja.

Ugled, uspešnost in odmevnost projekta je opogumila organizatorja, ZIK Črnomelj, da je v letu 2008 prvič povabil k sodelovanju tudi srednješolce. Prijave kažejo, da bivši zmagovalci Župančičeve frulice, ki so danes dijaki, še naprej zavzeto pišejo pesmi in prozo. Po oceni strokovne žirije gre za zelo nadarjene in obetavne mlade ustvarjalce.

Vsa leta Župančičeve frulico podpira ustanoviteljica ZIK-a, Občina Črnomelj. Od leta 2009 jo sofinancira tudi Javna agencija za knjigo RS.

21-letna tradicija daje Župančičevi frulici dodatno odgovornost za nenehno rast, razvoj in skrb za izboljšanje kakovosti. Župančičeva frulica bo gradila na preteklih dobrih izkušnjah in si pridobivala nove ideje in sodelavce. Odmevala bo še naprej v naši državi in preko njenih mej ter mladim omogočala, da svojo inovativnost in ustvarjalnost pokažejo širšemu krogu ljubiteljev pisane in govorjene slovenske besede. To pa je v današnjem globalizacijskem času še kako pomembno sporočilo.

O 21. Župančičevi frulici

Na razpis za Župančičeve frulice 2011, ki ga je organizator ZIK Črnomelj razposlal vsem slovenskim in zamejskim osnovnim in srednjim šolam, se je prijavilo 84 pesnikov (63 osnovnošolskih ter 21 srednješolskih) in 55 osnovnošolskih deklamatorjev iz skupno 87 slovenskih in zamejskih šol.

Priporočena tema pesniškega ustvarjanja se je navezovala na širši kontekst Evropskega leta prostovoljstva. Tema je izhajala iz verzov perujskega pesnika Césarja Valleja iz pesmi "Že nekaj dni čutim veliko politično nujo":

»Rad bi takoj zlikal robec
tistemu, ki ne more jokati,
in ko sem žalosten ali ko me boli sreča,
bi rad poboljšal otroke in genije.«

Izbrana tema ni bila pogoj za sodelovanje na natečaju. Mladi pesniki so lahko pesnili na katerokoli drugo temo.

Pesmi je ocenjevala strokovna komisija za izbor najboljšega osnovnošolskega in srednješolskega pesnika 21. Župančičeve frulice v sestavi:

Janko Lozar, dr. filozofije in univ. dipl. prevajalec,

Igor Divjak, mag. ameriških študij, literarni kritik in prevajalec in

Tone Škrjanec, univ. dipl. sociolog, pesnik in prevajalec.

Izbrani najboljši pesniki, nekatere njihove pesmi in recenzije strokovne komisije so objavljeni v nadaljevanju.

Mladi deklamatorji so za svoj nastop izbirali med tremi pesmimi Miroslava Košute (»Kaj je abeceda«, »Zidamo dan« in »Semaforji« iz pesniške zbirke »Križada, izbrane pesmi za

otroke» (Mladinska knjiga, 2006). Predizbori mladih deklamatorjev so od 25. do 27. maja 2011 potekali na treh slovenskih osnovnih šolah (OŠ Fram, OŠ Center Novo mesto in OŠ Log-Dragomer). Nastope deklamatorjev je ocenjevala strokovna komisija za izbor najboljšega deklamatorja Župančičeve frulice 2011 v sestavi:

Tjaša Koprivec, pripovedovalka in pesnica, radijska voditeljica, glavna urednica založbe Sanje,

Mateja Perpar, prof. angleškega jezika, prevajalka, radijska napovedovalka, glasbenica in pravljičarka,

Gašper Jarni, dramski igralec in lutkar.

Komisija je izbrala pet finalistov, ki so se še posebej izkazali: Domen Rob (OŠ Ivana Roba Šempeter pri Gorici), Ana Jakšič (OŠ Ob Rinži), Katja Malek (OŠ Fram), Jure Vobner (OŠ Ljudski vrt Ptuj) in Nina Mikunovič (OŠ Loka Črnomelj).

Organizator ohranja osnovno poslanstvo prireditve, ki enakopravno spodbuja tako mlade pesnike kot deklamatorje, da se izražajo na njim svojstven način. Dve kategoriji omogočata izbiro udeležencem med javnim nastopanjem ali pesniškim pisanjem, obojim pa odstirata možnosti za nadaljnji umetniški razvoj.

21.

NAJBOLJŠI OSNOVNOŠOLSKI PESNIKI

- ▲ Teja Gerjovič - Dobitnica Župančičeve frulice 2011
za najboljšega osnovnošolskega pesnika
 - ▲ Petra Bajec
 - ▲ Jaka Dernovšek
 - ▲ Lara Iglič
 - ▲ Melanie Lorenčič

NOV POGLED NA SVET

Modri valovi.
Stopinje v pesku.
Podvodni grobovi
in besede v zvezku,
ki ne pomenijo nič.

Svet domišljije
se z majhnim nasmehom
z resničnostjo zlige
in deluje s svetom
čisto nevidno.

Kar tako
ti misli odnese
naravnost v nebo,
v prostrane stepe,
ki jih v bistvu sploh ni nikjer.

Vsak dan
odpira novo spoznanje,
potisne misli na stran
in skoči pri belem dnevu v sanje.

Tavaš nekje
in samo na videz poslušaš.
Z mislimi druge
se na tleh obdržati poskušaš.

Leteti in pasti in vstati.
Biti na tleh
in se znova pobrati
na starih poteh.

Dobiti in izgubiti
občutek za svet.
Se potruditi
in najti nov pogled.

PESEM SE ROJEVA

Pesem se ob najbolj neprimernih časih rojeva.

Lahko ob katerem koli času dneva.

V vsej svoji moći
pa se pesem lahko roditi tudi ponoči.

Pesem je rojena kot na dlani srce
in iskrena, ker drugače ne gre.

Morda ravno takrat, ko najmanj pričakuješ,
novo pesem zasnuješ.

Ko se pesem rojeva, še lenega vrže na noge,
da steče iz sobe
in jo napiše za svet,
da le-ta prebere jo spet in spet.

Pesem se rojeva kos po kos,
včasih pa tudi na vrat na nos
jo iz tebe pobere,
da kdo drug jo prebere.

Pesem se sama odloči,
kdaj in kako priskoči.
Včasih z njo greš,
a da imaš jo, ne veš.

DOBITNICA ŽUPANČEVE FRULICE 2011
Teja Gerjovič, OŠ Franca Rozmana - Staneta Maribor

NAPIS NA STENI

Izbrisani napis na steni,
zamegljena poved.
Nihče več se ne zmeni
za izgubljen skupek besed.

Vprašanje,
ki v zraku obvisi.
Nikogaršnje znanje,
ki skupaj z barvo bledi.

Misel,
že od začetka izgubljena.
Pomen, ki išče svoj smisel,
in ideja neutrjena.

Rahlo sive
male tiskane črke.
Na steni minljive,
a iz srca v srce

-neuničljive.

DOBITNICA ŽUPANČIČEVE FRULICE 2011
Teja Gerjovič, OŠ Franca Rozmana - Staneta Maribor

Recenzija strokovne komisije

Pesmi Teje Gerjovič odlikujejo svežje, jedrnate in nazorne podobe, ki se prelivajo v ritmično razgibanem in spremenljivem verzu. Razgibana je tudi vsebina teh pesmi, saj prehajajo od ukvarjanja z večno problematiko luhkotnosti in izmuzljivosti domišljije do eksistencialno bolj zavezajoče neizbežnosti ene in edine življenjske poti vsakogar izmed nas. Ta pot se skozi perspektivo mlade pesnice kaže kot neznanka, vendar po njej stopa pogumno, zavezana bivanju in koraku naprej.

NIČNOST

Vse je zbledelo,
izgubilo pomen.

Ni smisla. Ni vrednosti.

Vsi smo le drobec.

Majhen nič
v mogočnosti življenja.

Ničvredni.

Kot prah, povsem odvečni.

Nesrečni sredi trpljenja.

Ko je lahko zadnji vsak dah.

Vsak drobec izgine.

Za večno.

In mogočnost se nadaljuje.

V neskončnost in naprej.

V vesolju ni mej.

Ampak, kaj pa jaz vem?

Saj sem le drobec.

Recenzija strokovne komisije

Petra Bajec se v svoji poeziji spoprijema s težko filozofska tematiko našega položaja in smisla v svetu, vesolju in večnosti. Minimalističen izraz, ki ga je izbrala, odraža zavest, da ni niti prva niti zadnja, ki si zastavlja ta večna vprašanja, zato verzi težijo v zamolk, praznino in tišino med vrsticami. Toda ravno v tem je tudi odlika njene pisave, saj razodeva iskreno krhkost in ranljivost.

ŽIVLJENJE JE SOVRAŠTVO, VEČEN BOJ ...

Življenje je sovraštvo, večen boj,
ena pot je možna le nocoj
in če ne izbereš je takoj,
ta misel umrla bo s teboj.

Včasih ni blo tolk velik dnarja,
ampak tud ni blo pokvarjenga vladarja,
ki narekuje nam,
kot da dons je sodn dan.

Ogromn se stvari je spremenil,
je res d velik se novga je odkril,
sam to ni bistvo teh sprememb,
to komej vredno je omemb.

Dons ozdravljive so bolezni,
ampak kaj, k niti pol tok ni ljubezni.
Zarad stresa umiramo mi,
ker skoz se nekam nm mudi.

Ampak tko pač dons se živi,
d časa ni za druge ldi,
usak za svojo rit skrbi,
sej če na drucga gledaš, nimaš nč od tega ti.

No ja, pa če skrajšam to zadevo mal,
d ne boste prej usi zaspal,
takle je ta položaj,
pa čeprou sploh ni še maj.

Sovražmo se med sabo,
ker usi zase le najbolše rabmo
in ob tem pozabmo,
d svoje življenje s stresom tratmo.

Med sabo se skos bojujemo,
namest d se rokujemo,
zahrbtne plane kujemo
in politike za usluge podkupujemo.

Ampak če pogledam mal drugač,
a ne bi šlo d bi živel mi pač,
kt neandrtalci u kraljestvu kač,
namest d na skretu bereš revijo, trač.

Probimo u slogi zaživet,
dejmo raj se redi met,
ker če bomo tko živel,
bomo do konca dni se fajn mel.

Recenzija strokovne komisije

Jaka Dernovšek je naslov in temo svoje pesmi vzel iz znane družbeno kritične žalostinke Dragotina Ketteja, s čimer je pokazal, da osnovna problematika krivičnega sveta in boja za preživetje na začetku 21. stoletja ostaja enaka, kot je bila konec 19. stoletja. Toda v tem času sta se govorica in življenjski slog mladih močno spremenila, zato tudi družbeni upor dobiva nov izraz, ki terja novo pesniško formo. Pesem *Življenje je sovraštvo, večen boj ...* dokazuje, da poezija ni nekaj, kar bi se podrejalo nespremenljivim klasičnim kalupom, ampak hoče biti predvsem živ jezik.

Življenje

V življenju je bogastvo, v življenju je beraštvo.

V življenju je veselje, v življenju je trpljenje.

Tukaj zdaj smo mi, tukaj boste vi.

Kaj nevihte so storile, kaj poplave so zalile?

Tvoja hiša tam stoji, moje hiše sploh več ni.

Nekaj sem prosila, drugo sem dobila.

Mogoče je krivično, ali pa pravično.

Duša je vstala, glava pa zaspala.

Barvo sem izgubila, moč si pridobila.

Včasih sem ljubila, večkrat zapustila.

Luna ta zaspana, sonce je odgnala.

Srce je pokopano, telesu nepoznano.

Za ponos sem dala, Bogu dvakrat hvala.

Ljubezen brez odnosa je kakor mrzla rosa.

Življenje hitro teče, vsak poljub zapeče.

Ogenj kmalu ugasne, oblak se hitro umakne.

Saje že izžgane, duše pokopane.

Trudi in muči se, izplača in vrača se.

Življenje ne umira, občasno se zgodi, da shira.

Lepota očesom skrita, ostala bo prikrita,

resnica se izve, lepota ne zamre.

Vsak dan se v dogodivščino razvije.

V daljavi sončnica se v vetru vije.

Recenzija strokovne komisije

Pesem Življenje Lare Iglič izstopa med drugimi izdelki mladih pesnikov zaradi uporabe notranje rime in paralelizma členov, ki učinkujejo kot zaklinjanje ali vraževeren obrazec, ki ga poznamo iz nekaterih ljudskih pesmi. Podobe, ki se vrstijo so jasne in preproste, včasih subtilne in zgolj nakazane. Zaradi neizprosnega nizanja nasprotij je videti, kot da pesem ne more imeti dokončnega sporočila, vendar se ob svetli podobi sončnice, ki jo sklene, zdi, da je njen ton vendarle optimističen.

BILO BI ŽE KIČASTO

Brez vsakdanjih težav
in vojne ...
Če bi bil svet tako lep,
bi bilo že kičasto.

Vsi superheroji
so podlegli lastni podobi.
Che Guevara in Kurt
pa Mandela in Lennon.
Vsi superheroji
bili so le tvoji
enkratni idoli.

Tako kot gasilec s svojo sireno
Green Peace oznanja svojo dilemo.
Da bil bi že modri planet
enkrat manj zapet!

Recenzija strokovne komisije

Ustvarjalnost Melanie Lorenčič zaznamuje ironična nota, saj se obregne ob vsakodnevno ponudbo humanističnih idealov, ki nam jih streže sodobna medijska družba, mi pa jih nekritično in avtomatično konzumiramo. Kot vsaka dobra poezija nas tudi njena opomni, da vrednost naših dejanj ne odmerja pogosto prazen in zlagan idealni svet, ampak jo določata dejanskost in življenje samo. Zato je prav, da se ob letu prostovoljstva prav skozi njene pesmi znova vprašamo o iskrenosti in pravi vrednosti našega ravnjanja.

21.

NAJBOLJŠI SREDNJEŠOLSKI PESNIKI

- ▲ Aleksandra Panić - Dobitnica Župančičeve frulice 2011
za najboljšega srednješolskega pesnika
 - ▲ Nina Bizjak
 - ▲ Aljaž Božičko
 - ▲ Jernej Kastelic
 - ▲ Aljaž Levstek

»He walks in Beauty«

Oprostila bi ti
neumne izgovore
in zlagane rime.
To lahko!

Pustila bi ti,
da predeš svojo izmišljeno zgodbo
dobrega Samaritana
in citiraš Byrona
z drznostjo nepoznavalca
in preračunljivca brez vsake vesti.

Jaz, ki berem prepovedane knjige
dolgo v noč,
vidim skozi obrabljenе besede,
ne da bi hotela.

Zamižala bi na eno oko zaradi
barve tvojega glasu in lepote,
ki se je ne bi branil niti Apolon ...

A ne morem ti oprostiti
hladu srca,
ki zamrzne zrak, v katerem letijo ptice,
in vodo, v kateri plavajo ribe.
Še moj pes ima več sočutja kot ti!

Dobro, da sem videla, kako odganjaš berača.
Nedolžne oči so se spotaknile
ob tvoje neusmiljeno srce ...
Led je zajel ves planet.

DOBITNICA ŽUPANČIČEVE FRULICE 2011
Aleksandra Panić, Gimnazija Velenje

Tvoje besede žalijo najlepše v meni.

Omet se lušči z njih

in kaže prazno notranjost.

Kamen v mladih prsih se preprosto ne spodobi!

Mar ne veš ...

Šifra za dobroto je preprosta.

Zna jo dekodirati vsak otrok.

Nočem se utopiti v tvoji plitvini.

Potopim se lahko globlje ...

Zaman zdaj
v vetru plapola
tvoj koder nagajiv,
zavisti vreden.

Nocoj se mi zdi škoda zaspati

nocoj postiljam trave
z ozvezdjem blešečim se pokrivam
nocoj je moje srce polno sreče
nevsakdanje
velike
prave

izpoved narave
o vseh srečnikih pred menoj
me ne prepriča

čutim da je moja sreča večja

se razprostira
čez polja in doline
polni praznino

se bohoti
po rečnih koritih
škropi s svežino

se vzpenja
na planjave
in v valovih divje peni

v ognju mogočne sile gorim
namenjene le meni

jutri bo mogoče treba vstatи
nocoj je moje srce polno sreče
nocoj se mi zdi škoda zaspati

Al fresco

Ne bi rada na koncu življenja
ugotovila,
da nisem živila,
ker nisem imela časa,
ker nisem znala,
ker si nisem upala ...
Ne bi rada spoznala krivca
v sami sebi.

To mora biti grozljivo spoznanje!
Hujše od najhujše bolečine.
Kaj smrti mar, ali si živel ali ne?
Ona kosi.
Živimo al fresco ...
Ni ponovitve!

Recenzija strokovne komisije

Aleksandra Panić se je Župančičeve frulice že udeležila, komisijo je že takrat pritegnila pripovedna moč njene poezije. Tokrat, nekaj let pozneje, se je pesnica izkazala z zrelo držo lirskega subjekta, ki si zna natančno in ostro, predvsem pa človečno privoščiti gizdalinskega, vase zagledanega fanta, ki zna sočutje črkovati z izkušnjo pesniške besede, ki zna zavezujajoče prebuditi občutje enkratnosti in kratkosti življenja, tudi tujosti in teže danzadnevnosti, ki ve za brezno brez dna, kamor vse odhaja, ki se tenkočutno razgleduje po otožnih dvoranah spomina na najdražje. Pesniška podoba in melodija se pri pesnici pleteta z misljijo in spoznanjem tako živo, da enih ni mogoče razločiti od drugih. Zato se njena poezija odlikuje predvsem po življenjskosti, ki pa ni življenjskost kar tako: ostrina in mehkoba si podata roke, da bi se lahko zavrtela v odločnost mlade pesniške srčnosti, ki lahko sliši samo na ime Aleksandra Panić.

tvoj obraz bo ostal nekje
za mano
kot premali rokavčki
lepi že davno ne več uporabljeni
ime bo letnica
ki se je še spominjaš
zaznamovana a odrinjena
dogodki
otroške knjige ki so bile
včasih poslušane
ljubezen radio v katerega vstavim
nov CD

Začne se z

»nerodno mi je«

zavita v odejo in pokrčena v zunanjosti
oprijemam se gležnjev in skušam skrivati sram

nastajajoč vzroka tebe
v oči te gledam

rahlo flirtanje me zrajca

popopolniš trenutek s: »če me boš tako

gledala te bom naskočil«

saj ni treba prehitim te

kot zaledenela obstajam na tvojem

obrazu in niže

ker ti je vstal že itak

takoj ko si me pogledal

zakaj si mi zažgal hotenost

Recenzija strokovne komisije

Nina Bizjak se je izvirno lotila najtežje teme poezije, saj sta ljubezen in erotika od nekdaj, enako kot lepota, prvi pesniški temi. Pesem *Tvoj obraz bo ostal nekje* jasno upodablja končevanje ljubezni, tako da se ljubezen ravno skozi svoje odhajanje posredno pokaže v vseh svoji krhkosti in moči. Pesem *Začne* se z predstavlja natančno in igrivo branje erotičnosti, ki s svojo neposrednostjo zavezujoče sublimira, in to ni najlažja naloga, grobo neposrednost pornografije.

Krog in kvadrat

Slikala sta znanstvenik, slikar,
slikala na platno sta oblike,
znanstvenik kvadrate, slikar kroge,
slikala sta znanstvenik, slikar.

Slikal znanstvenik kvadratne hiše,
poudaril robove, kote je, mejnice,
slikal znanstvenik oglate je gredice,
gredice, kjer cigli bili so cvetice.

Slikal slikar je okroglo Zemljo,
zaoblil nebo, krožnico, stvarstvo,
slikal slikar okroglo je jajce,
seme, oko komaj stvarjenega bitja.

Posmehoval se je prvi nad nesmisлом tega,
kako je znanost preprosta, čista, mogočna,
smejal se slikar tej robosti nazaj,
v neskončni krog, milino podvomil skrivaj.

Nekega dne pa se odloči: prelom-
nariše na platno en velik kvadrat,
pogleda znanstvenik to kruto veličino,
kroglo pošlje si v glavo, naredi od življenja ločino.

Pretresen slikar si slike njega ogleda,
opazi, da še več izpod platna jih gleda,
znanstvenika zasebno hrambo odpre,
slikarja krog življenja tam slike odkrije.

Recenzija strokovne komisije

Aljaž Božičko je že bil med nami, in tudi letos je prepričal komisijo s svojo izvirno pesniško ustvarjalnostjo, ki se tokrat, v pesmi *Krog in kvadrat*, odlikuje po pogumnem, in v slovenskem prostoru redkem, lotevanju nenavadne, pravzaprav visoko kulturne ali znanstvene teme. S to pesmijo pesnik pokaže, da poezija ni nujno samo prisrčno preigravanje domišljije, ampak lahko tudi pesniško resno misli. Pesnik dramatično nakaže soizvornost umetnosti in znanosti.

Pojutrišnjem, pojutrišnjem
kako rad bi zapel pesem otroštva
a se je ne spomnim
prileti sem in kriči na ves glas
živim zate
želim si le da bi bil srečen
potopi se v večerno nebo
vdihni zrak vlažne jeseni
odidi, odidi, odidi
razbij kolena na betonu
rani pesek s svojimi komolci
rani sebe s svojim svetom
in bog je rekel prerok boš
in bog je rekel zgodi naj se
ali so kdaj obstajale solze
ki so ustavile čas
ki so spremenile svet
in rekla mi je
jaz nočem več živetí

Obstajajo najlažje in najtežje stvari,
so stvari, ki nam uidejo iz rok
in so stvari, ki padajo, zato, da jih ujamemo.

Recenzija strokovne komisije

Jernej Kastelic je komisijo prepričal s pesmima *Pojutrišnjem*, *pojutrišnjem* in *Obstajajo najlažje in najtežje stvari*. Moč njegove poezije je v presenetljivosti, ki kipi in prekipeva iz verza v verz in je tako odločna, da osupne s spoznanjem, kako neizogibna, kako jekleno nujna je, presenetljivost pesniške muze. Tudi pesnikova razvezanost oziroma prostost verzov uspe doseči tisto, kar ni nujno, da doseže še tako formalno zakoličena poezija. To pa je nepoljubnost pesniške prostosti.

Portret neke ženske

III

Nisem ti še govoril o njenih očeh.
Resnično je lepa ženska, strašna ženska.
Z zapeljivimi in pogubnimi očmi,
ki se svetijo iz mehkega obraza.
So kot dva kosa črnega oglja,
ki mehko žarita v ognju.
Resnično, mojster ju je položil tja
in jima vžgal tihi in domači sij,
ki v večeru ožarja dom
in vse senči, da sence plešejo po steni.
Morda si kdaj pil skodelico dobre kave,
resnično, njene oči so kot ta opojna črnina,
iz katere sije rjav odtenek domačnosti
in ti z nje ne moreš umakniti pogleda
in se pripraviti do tega,
da bi prekinil čarobni trenutek
in spil čudež v skodelici
in mešal grenkobo s sladkostjo
črne čokolade.

Njene oči so ravno tako grenko-sladke,
s pravo mero, perfektno mero.
Njene oči so kot oglje, kava in čokolada,
vse tako tople in domače,
iz katerih sije dolgo iskani sij sreče,
vse tako črne in zapeljive.
Da, zapeljive in pogubne oči!
Pogubne kot sladko-grenka tihota,
ki te priklene nase,
da večno le še oklevaš
in si prizadevaš,

da spet uzreš zapeljivo pogubo.

Suženj njenih oči si
in življenje bi žrtvoval za en pogled
v te oči, ki jih iščeš po puščavi in v zahodu,
v te oči, ki so črne kot noč
in so tvoja noč in tvoje sanje.
Pravim ti,
črne in tihe in vražje,
zapeljive in pogubne oči!

Recenzija strokovne komisije

Aljaž Levstek je v pesmi *Portret neke ženske* – komisija je posebej izpostavila III del – uspel upesniti lepoto ženske, ki daleč presega vse prepogoste površno polovičarske hvalospeve lepoti, ki še zdaleč ne dosegajo pristno romantične tematizacije lepote, ki se ne kaže samo v izpostavljanju svetlih elementov te prve teme poezije, ampak predvsem v razkrivanju najglobljega prepleta sijajnega s temačnim značajem življenja in tudi lepote, kar se neposredno kaže v pesnikovem nagovarjanju strašnosti lepote.

NAJBOLJŠI PESNICI 48. GORANOVEGA PROLJEĆA

- ▲ Martina Čavlović (OŠ Ivan Lacković Croata Kalinovac)
- ▲ Ana Perić (XVIII. gimnazija Zagreb)

Bosut

Vidiš li jednom grad na rijeci,
Grad svjetlima osut -
Znaj da to je grad u vodi,
Grad koji se zove Bosut.
U jutro kad zora nad gradom sviće
I lišće se topi u rijeci,
Vidjet ćeš ljude što tim gradom se diče,
Gradom koji se zove Bosut.
Taj grad je odraz beskrajnog neba,
I kuća uz rijeku što stoji.
U gradu se jato srebrnih riba
K'o pčele u košnici roji.
Oblaci, sunce, mjesec i zvijezde
U tom gradu su samo odraz.
Kiša, snijeg, vjetar i tuča
Tom gradu mreškaju obraz.
Krugovi u vodi iskaču iz grada
U koji sićušan kamen pada.
Iz dječje ruke u vodu tone,
U čarobne gradske luke.

Pogledaj u vodu, u ulice tog grada
Uveče kad vjetar na zatiljku zebe.
Pogledaj u Bosut, u srce Vinkovaca,
I vidjet ćeš, vjeruj mi,
I sebe.

trideset dvojka

U trideset i dvojki vozim se
u ponедјелjak
u 00:32.

Vozni red laže.
Ali noćni tramvaji su rijetki.

K plus vino, ali prava kola.
Prvotni omjer 4:1, a kasnije
1:3 i onda je pitko.

Povraća mi se od bambusa
i zato pušim više nego inače.
Slušamo Bajagu iza ograde
jer nam je 60 kuna ipak previše.

Razgovaramo i smijemo se
na 220 volti
i alkohol je super
jer utjehe nema u vodi
iako sam Cesarića odavna prestala čitati.

Smiješna sam i samoj sebi,
a trebala bih biti i drugima.
Carver je umro sa 50
i to nije imalo smisla
i željela bih malo njega u sebi
i pisati,
ali riječi ispare i nestaju u zraku
čim ih izgovoriš.

U ponedjeljak
u 00:38
neka plavuša puše nos,
dečko s piercom tipka,
drugi spava
i ljudi razgovaraju
i smiju se
i bučno je
i ne želim više veznike
ni zareze
ni vokale
i iPod mi se ugasio...

Nostalgiju treba prespavati.

21. Župančičeva frulica

Gasilski dom Vinica

10. junij 2011

Organizator Župančičeve frulice:

Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj
Ulica Otona Župančiča 1,
8340 Črnomelj,
Slovenija

Projekt poteka v sodelovanju z:

Goranovim proljećem

Organizator Goranovega proljeća:
Studentsko kulturno-umjetničko društvo
»IVAN GORAN KOVACIĆ«
Opatovina 11, Zagreb, Hrvatska

Zbral in uredil:

Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj

Izdajatelj:

Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj,

Ul. Otona Župančiča 1, 8340 Črnomelj

Tel.: 07/30 61 390, Fax: 07/30 61 393

Predstavnica izdajatelja:

Mag. Nada Žagar, direktorica

Tisk:

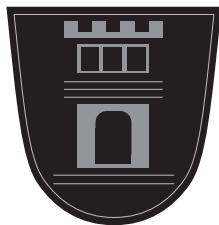
Tiskarna Kapušin, Krasinec

Naklada: 300 izvodov

Črnomelj, junij 2011

Izdajo te publikacije sta sofinancirala: Občina Črnomelj in Javna agencija za knjigo RS

OBČINA ČRNOVELJ

J A K

JAVNA AGENCIJA ZA KNJIGO REPUBLIKE SLOVENIJE
SLOVENIAN BOOK AGENCY

Projekt so podprli še:

Osnovna šola Vinica

KUD Oton Župančič Vinica

Prostovoljno gasilsko društvo Vinica